

Winter (2024) 9 (35): 75-88

[DOI: 10.30473/clpsy.2024.71218.1744](https://doi.org/10.30473/clpsy.2024.71218.1744)

ORIGINAL ARTICLE

Effectiveness of Transcranial Direct Current Stimulation (tDCS) on Cognitive Flexibility, Problem-Solving and Brain Processing Speed in students

Mahdieh Rahamanian¹, Elham Lobnia²

1. Associate professor, of psychology, Payame Noor University, Tehran, Iran
2. Master of psychology, Department of psychology, Payame Noor University, Tehran, Iran.

Correspondence:
Elham Lobnia
Email: e_lobnia@yahoo.com

Received: 05/May/2023
Accepted: 03/Oct/2023

How to cite:

Rahamanian, M., & Lobnia, E. (2024). Effectiveness of Transcranial Direct Current Stimulation (tDCS) on Cognitive Flexibility, Problem Solving and Brain Processing Speed in Students. *Neuropsychology*, 9(35), 75 - 88.
doi: [10.30473/clpsy.2024.71218.1744](https://doi.org/10.30473/clpsy.2024.71218.1744)

A B S T R A C T

Overcoming problems and solving them, and maintaining mental and physical health in life, are very important. By improving cognitive abilities and increasing the processing speed of the mind, it is possible to improve the quality and health of life throughout life. The main goal of this research is to investigate the effect of transcranial direct current electrical stimulation (tDCS) on cognitive flexibility, problem-solving and brain processing speed in students. This research was conducted as a semi-experimental design with a pre-test and post-test and a one-month follow-up phase. In this research, 30 people were selected as a sample using the purposeful sampling method and they were randomly divided into two experimental and control groups. The tDCS test group was subjected to electrical stimulation for two weeks and in 10 sessions, with a current intensity of 2 milliamps and for 20 minutes. At first, after finishing the stimulation program, and also one month later, tests of cognitive flexibility, problem-solving and brain processing speed were taken from both groups and the results were analyzed using a covariance test with repeated measurements. Based on the obtained results, it was observed that the difference between the groups is significant and indicates a positive and significant effect of intracranial direct current stimulation on cognitive flexibility, problem-solving and brain processing speed. Also, according to the one-month follow-up phase, the mentioned effects are stable.

K E Y W O R D S

tDCS ‘cognitive flexibility’ ‘problem-solving’ ‘brain processing speed’

عصب روان‌شناسی

دوره ۹، شماره ۳۵، بهمن ۱۴۰۲ (۸۸-۷۵)

DOI: 10.30473/clpsy.2024.71218.1744

«مقاله پژوهشی»

اثربخشی تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای با جریان مستقیم (tDCS) بر انعطاف‌پذیری شناختی، حل مسئله و سرعت پردازش مغز در دانشجویان

مهدیه رحمانیان^۱، الهام لبنا^۲

چکیده

غلبه بر مشکلات و راه حل دادن به آن‌ها، و حفظ سلامت روانی و جسمی در زندگی، از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است. با ارتقاء توانایی‌های شناختی و افزایش سرعت پردازش ذهن، می‌توان کیفیت و سلامت زندگی را در طول عمر بهبود بخشید. هدف اصلی از این پژوهش، بررسی تأثیر تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای با جریان مستقیم (tDCS) بر انعطاف‌پذیری شناختی، حل مسئله و سرعت پردازش مغز در دانشجویان است. این پژوهش به صورت طرح نیمه آزمایشی با پیش‌آزمون و پس‌آزمون و مرحله پیگیری یک‌ماهه انجام شد. در این پژوهش، ۳۰ نفر به عنوان نمونه با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند و به صورت تصادفی ساده در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. گروه آزمایش tDCS در طی دو هفته و در ۱۰ جلسه، با شدت جریان ۲ میلی‌آمپر و به مدت ۲۰ دقیقه، تحت تحریک الکتریکی قرار گرفتند. در ابتدا، پس از اتمام برنامه تحریک، و همچنین یک ماه پس از آن، آزمون‌های انعطاف‌پذیری شناختی، حل مسئله و سرعت پردازش مغز از هر دو گروه گرفته شد و نتایج با استفاده از آزمون کوواریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر تحلیل شدند. بر اساس نتایج بدست آمده، مشاهده شد که تفاوت بین گروه‌ها معنادار بوده و نشان‌دهنده تأثیر مثبت و معنادار تحریک جریان مستقیم فرا جمجمه‌ای بر انعطاف‌پذیری شناختی، حل مسئله و سرعت پردازش مغز است. همچنین، با توجه به مرحله پیگیری یک‌ماهه، تأثیرات مذکور دارای پایداری هستند.

۱. دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور،
تهران، ایران
۲. کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه پیام نور،
تهران، ایران

نویسنده مسئول:
الهام لبنا

ایمیل: e_lbnia@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۷/۱۱
تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۲/۱۵

استناد به این مقاله:

رحمانیان، مهدیه، لبنا، الهام. (۱۴۰۲). اثربخشی تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای با جریان مستقیم (tDCS) بر انعطاف‌پذیری شناختی، حل مسئله و سرعت پردازش مغز در دانشجویان. عصب روان‌شناسی، ۳۵(۹)، ۷۵-۸۸.

doi:

10.30473/clpsy.2024.71218.1744

واژه‌های کلیدی

تحریک جریان مستقیم فرا جمجمه‌ای، انعطاف‌پذیری شناختی، حل مسئله، سرعت پردازش

نظریه گانیه^{۱۰} مهارت حل مسئله، اجتناب‌نپذیر و بالاترین سطح یادگیری است و مستلزم تلاش، اراده، خلاقیت و توانایی نرفتن از راه مستقیم همیشگی است (دکری، ونگ، بیربامر و همکاران^{۱۱}). حل مسئله، تفکر و ایجاد اقداماتی واسطه‌ای برای رسیدن به یک هدف در زمان نبود پاسخ است (ویتلی^{۱۲}، ۱۹۸۴). پژوهش‌ها نشان می‌دهند که در هنگام حل مسئله افزایش فعالیت در قسمت پیشانی کورتکس مشاهده شده است (دی برناردی لوفت، زیوگا، بانیسی و همکاران^{۱۳}، ۲۰۱۷).

بیش از یک قرن است که روانشناسان از بررسی زمان واکنش به عنوان پنجره‌ای به مشاهده‌ی مغز استفاده کرده‌اند. مدت زمان دریافت، درک و پاسخ به اطلاعات دریافتی توسط مغز سرعت واکنش مغز به حرکت‌های دریافت شده از دستگاه‌های دیداری، شنیداری، کلامی و حرکتی بدن را سرعت پردازش مغز گویند (ونگ، لیو، لی و همکاران^{۱۴}، ۲۰۲۱). هرچه ارتباطات مغز بیشتر باشد، سرعت حرکت سیگنال‌های مغز بالاتر و سرعت پردازش در آن نیز بالاتر است (نماشیری، اشرفی، رستمی و همکاران، ۱۳۹۶). یکی از روش‌های مطالعه‌ی مغز و تغییر در سیگنال و فعالیت آن که در سال‌های اخیر افزایش قابل توجهی داشته؛ استفاده از تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای مغز با جریان مستقیم (tDCS)^{۱۵} است. در این روش با استفاده از دو الکترود آند و کاتد جریان الکتریکی ضعیفی، حداکثر تا ۲ میلی‌آمپر، قشر مغز را تحریک می‌کند. دو الکترود مثبت و منفی از طریق پد اسفنجی آغشته به محلول رسانا بر روی سر قرار می‌گیرد و جریان الکتریکی را با عبور از پوست سر و جمجمه به قشر مغز می‌رساند و موجب قطبی شدن نورون‌ها شده و فعالیت آن ناحیه را تغییر می‌دهد. در تحریک مثبت (آندال)^{۱۶} تحریک‌پذیری عصبی افزایش و در تحریک منفی (کاتدال)^{۱۷} تحریک‌پذیری عصبی کاهش می‌یابد. پژوهش‌ها

مقدمه

برخورداری از سلامت روان و ارتقای آن امری ضروری است؛ زیرا فردی با روان سالم، از نظر شغلی و اجتماعی سازنده است، در زندگی دارای آرامش کامل و امنیت درونی است و توانایی مقابله با تنش‌های روزمره زندگی را دارد (منسون، پریس و بسرا^{۱۸}، ۲۰۲۲). مؤلفه‌های بسیاری در وجود سلامت روان می‌تواند تأثیرگذار باشد. از مهم‌ترین این مؤلفه‌ها کارکردهای اجرایی^۲ که جزو کارکردهای شناختی انسان است که شامل حافظه کاری، تفکر انعطاف‌پذیر، خودکنترلی، درک دیدگاه‌های مختلف، تنظیم احساسات، اعمال خود ناظارتی، توجه، سازمان‌دهی، برنامه‌ریزی شروع کارها و تمرکز روی آن‌ها تا تکمیل مرحله می‌شود (ای بوسنون^{۱۹}، ۲۰۲۳). کارکرد اجرایی نوعی فراتفکر است و مغز برای عملکرد مناسب نیاز به یک سیستم اجرایی دارد که بیشتر لوب پیشانی^۴ را درگیر می‌سازد (مزاكاپا^۵، ۲۰۱۶). از مهم‌ترین فرایندهای شناختی این سیستم می‌توان به انعطاف‌پذیری شناختی^۶ و قدرت حل مسئله^۷ اشاره کرد. انعطاف‌پذیری شناختی به معنای توانایی تغییر تفکر برای تطبیق با موقعیت‌های جدید است. (چن، لی کو، هانگ^۸، ۲۰۲۲). افراد با انعطاف‌پذیری شناختی بالا توانایی ارتباط بین موقعیت‌ها و متغیرهای مختلف را دارند. آن‌ها در پیشامدهای غیرمنتظره مانند تغییر برنامه در آخرین لحظه، اتفاق ناگوار ناگهانی، رفتن به مکان‌های جدید، تغییر شغل و ... به خوبی خود را با شرایط تطبیق می‌دهند (تیمورپور و محمودی، ۱۳۹۴). بر اساس پژوهش‌هایی که انجام گرفته است، رابطه‌ی مثبت و معناداری بین انعطاف‌پذیری شناختی و سلامت روان وجود دارد (منسون، پریس، روذریگو^{۲۰}، ۲۰۲۲) و همچنین شواهدی مبنی بر تأثیر مثبت تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای مغز بر انعطاف‌پذیری شناختی نشان داده شده است (سویاتا، آکسو، وودز و همکاران^۹، ۲۰۱۹). بر اساس

10. Robert Gagne

11. Dockery, Weng, Birbaumer et al

12. Wheatley

13. Di Bernardi, Luft, Zioga Banissi et al

14. Wong, Liu, Lee et al

15. Transcranial Direct Current Stimulation

16. anodal

17. catodal

1. Monsoon, Preece and Becerra

2. Executive function

3. Iboston

4. Frontal lobe

5. Mezzacappa

6. Cognitive flexibility

7. Problem solving

8. Chen, LiQu, Hong

9. Soyata, Aksu, Woods et al

از این جنبه نگرش جدیدی به حل مسائل و بهبود عملکرد مغزی دارند، اساساً برای توسعه جوامع سالم و پویا اساسی محسوب می‌شوند (استرند، کواسیک، فانتوویچ و همکاران^۳ (۲۰۲۲)).

با توجه به ارتباطی که مؤلفه‌های انعطاف‌پذیری شناختی، حل مسئله و سرعت پردازش مغز با سلامت روان دارند و پژوهش‌هایی که پیرامون توانایی تأثیر tDCS به عنوان ابزار نوروسایکولوژی در برخی کارکردهای شناختی انجام شده است؛ هدف پژوهش حاضر این است که تأثیرگذاری tDCS بر انعطاف‌پذیری شناختی، حل مسئله و سرعت پردازش مغز را ارزیابی کند.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی پیش‌آزمون پس‌آزمون با گروه کنترل و مرحله پیگیری با فاصله یک ماه است. در این پژوهش ۳۰ نفر از دانشجویان ۲۰ تا ۳۰ سال دانشگاه پیام نور تهران جنوب به صورت نمونه‌گیری هدفمند به عنوان نمونه انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و شم قرار گرفتند. ملاک‌های ورود به پژوهش: دامنه سنی ۲۰-۳۰ سال و سلامت جسمانی و روانی بود. ملاک‌های خروج از پژوهش: سابقه صرع و تشنج، وجود هرگونه شیء فلزی در بدن و ابتلا به بیماری‌های جسمانی و اختلالات روانی بود.

آزمون دسته‌بندی کارت‌های ویسکانسین (WCST)
گرانت و برگ آزمون دسته‌بندی کارت‌های ویسکانسین (wcst) را برای اولین بار در سال ۱۸۴۲ به منظور مطالعه رفتار انتزاعی و تغییر مجموعه تهیه کردند. این آزمون یک آزمون استدلال شناختی است و درمجموع کارکردهای اجرایی را ارزیابی می‌کند که شامل حافظه فعال، انعطاف‌پذیری شناختی و کنترل بازدارندگی می‌شود. در این پژوهش از نرم‌افزار دسته‌بندی کارت‌های ویسکانسین موسسه تحقیقات علوم رفتاری شناختی سینا استفاده شد در

نشان دادند که tDCS در کارکردهای شناختی می‌تواند تأثیرگذار باشد و آن‌ها را افزایش دهد. زمانی و دوستان (۱۳۹۶)، در پژوهش خود باهدف بررسی تأثیر tDCS بر حافظه کاری و زمان واکنش دختران ورزشکار نشان دادند که tDCS می‌تواند موجب بهبود حافظه کاری و کاهش زمان واکنش شود. جهانی، ناصحی، تهرانی دوست و همکاران (۱۴۰۱)، در پژوهشی که در ۳۲ فرد مبتلا به مولتیپل اسکلرولوزیس (MS) انجام دادند به این نتیجه دست یافتند که توجه پایدار و سرعت پردازش در گروه آزمایش در اثر تحریک افزایش یافته است. مهروی، آتش‌افروز و امیدیان (۱۴۰۲)، بر اساس پژوهشی که بر روی کودکان دارای اختلال یادگیری خاص به منظور مقایسه تأثیر دو روش تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای با جریان مستقیم و برنامه یکپارچگی حسی-حرکتی بر انعطاف‌پذیری شناختی انجام دادند به این نتیجه دست یافتند که روش tDCS تأثیر بیشتری بر افزایش انعطاف‌پذیری شناختی دارد. واله، باجو و آریزا (۲۰۲۰)، در پژوهشی نقش DLPFC را در تعديل دسترسی به حافظه و استدلال قیاسی بررسی کرد. نیمی از شرکت‌کنندگان که تحریک کاتدی tDCS بر DLPFC راست را دریافت کرده بودند قدرت استدلال قیاسی آن‌ها افزایش یافته بود. موضوع پژوهش سالوی، بیمن، بیکسون و همکاران^۱ (۲۰۲۰)، تأثیر تحریک tDCS لوب گیجگاهی قدامی راست در حل مسئله بود. نتایج نشان داد که افراد در حین و بعد از دریافت تحریک در این ناحیه بهبود در توانایی حل مسئله را نشان می‌دهند. بررسی‌های پیشین نشان داده که عدم انجام مراحل پیگیری پس از تحریک tDCS، ممکن است باعث ناپایداری و عدم قطعیت در نتایج گردد؛ بنابراین، طراحی و اجرای پژوهش‌هایی که به طور جامع و نوآورانه به اعمال تحریک tDCS و مراحل پیگیری پس از آن می‌پردازند، می‌تواند به تعمیق در درک از اثرات این تکنیک و بهبود عملکرد شناختی و سلامت روانی افراد کمک کند (راینهارت، کازمن، فوکودا و همکاران^۲ (۲۰۱۷)). درنتیجه، مطالعاتی که

تصویر الگو وجود دارد که حداقل تعداد حرکت مجاز برای هر کدام مشخص شده است. براساس نظر شالیس توانایی حل مسئله با توجه به تعداد حرکت آزمودنی برای رسیدن به الگوی مربوطه مشخص می‌شود. هرچه تعداد حرکت بیشتر باشد توانایی و مهارت فرد در حل مسئله کمتر خواهد بود. میزان زمان ثبت شده برای طراحی قبل از شروع حرکت و در حین آن نیز مهم است و هر چه میزان آن کمتر باشد، توانایی حل مسئله در فرد بالاتر است. در این پژوهش از نسخه نرمافزاری آزمون برج لندن موسسه پژوهشی روانشناسی شناختی سینا استفاده شد در این آزمون آزمودنی می‌باشد با حرکت دادن و جایجایی مهره‌ها تصویر را مانند تصویر نمونه یکسان‌سازی کند با این قانون که فقط مهره‌های بالایی را می‌توان جابجا کرد ۱۲ تصویر و مرحله وجود دارد که هر مرحله تعداد حرکت مجاز دارد و آزمودنی اگر بیشتر از حد مجاز مهره‌ها را حرکت دهد تا سه بار می‌تواند تلاش کند پایایی این آزمون مورد قبول و ۰.۷۹ گزارش شده است.

آزمون زمان واکنش

به منظور ارزیابی و سنجش سرعت پردازش مغز با توجه به مقالات از سنجش زمان واکنش استفاده می‌شود. در این پژوهش برای سنجش زمان واکنش از نرمافزار زمان‌سنج واکنش موسسه تحقیقاتی سینا استفاده شد به طور معمول زمان واکنش سه شیوه مختلف اندازه‌گیری دارد ۱ زمان واکنش ساده پاسخ و عکس‌العمل نسبت به یک محرك ساده دیداری یا شنیداری ۲ زمان واکنش تشخیصی پاسخ به یک محرك دیداری یا شنیداری مدنظر از بین دو محرك زمان واکنش انتخابی پاسخ به یک محرك با دست یا پای راست یا چپ و پاسخ به آن یکی محرك با دست یا پای دیگر در این پژوهش به منظور سنجش سرعت پردازش هر سه نوع زمان واکنش با هر دو محرك دیداری و شنیداری سنجیده شد بدین صورت که در واکنش ساده دیداری با ارائه محرك دایره سفید در صفحه لپ‌تاپ آزمودنی به محض دیدن محرك پاسخ می‌داد و در واکنش ساده شنیداری به محض شنیدن صوت ۲۵۰ هرتز باید عکس‌العمل نشان می‌داد و دکمه را می‌زد و همچنین در واکنش تشخیصی

این آزمون ۶۴ کارت که روی آن تعداد ۱ تا ۴ و یکی از اشکال مثلث، ستاره، به علاوه و دایره به رنگ قرمز، سبز، زرد و آبی وجود دارد که هر مرتبه یکی از کارت‌ها در پایین صفحه به آزمودنی ارائه می‌شود و آزمودنی باید با پیدا کردن اصل طبقه‌بندی طبق رنگ، شکل و تعداد کارت نشان داده شده را به یکی از چهار کارت اصلی بالای صفحه که شامل یک مثلث قرمز، دوستاره سبز، سه به علاوه زرد و چهار دایره آبی هستند ارتباط دهد، بعد از هر پاسخ برای هر کارت آزمودنی بازخورد درست یا نادرست را از نرم‌افزار دریافت می‌کند و بر این اساس باید الگوی موردنظر را پس از هر پاسخ باید هیچ کارتی تکراری نیست بعد از تعداد کافی پاسخ درست الگو تغییر می‌کند بدون اینکه آزمودنی از آن آگاه باشد و خود باید متوجه آن بشود دو نمره اصلی در این آزمون تعداد طبقات درست و تعداد خطاهای در جاماندگی است.

میزان روایی این آزمون را برای سنجش نقایص شناختی در پی آسیب‌های مغزی ۰.۸۰ گزارش کرده است و ضریب توافق میان ارزیابی‌کنندگان در پژوهش استراس و اسپیرمن ۰.۸۳/۱۹۹۱، و به دست آمده و به عقیده کوب ۲۰۱۹ آزمون ویسکانسین کاملاً قابل اعتماد بوده و برای ارزیابی عصب روان‌شناختی مطلوب است. ضریب آلفای کرونباخ تعداد طبقات درست ۰.۷۳ و تعداد خطاهای در جاماندگی ۰.۷۴ و ضریب دو نیم آزمون به ترتیب ۰.۸۳ و ۰.۸۷ گزارش شده و روایی افتراقی نسخه کامپیوتری آن برای تفکیک افراد سالم از مضطرب تأیید شده است.

آزمون برج لندن

آزمون برج لندن، اولین بار توسط شالیس در سال ۱۹۸۲ به منظور ارزیابی توانایی برنامه‌ریزی و حل مسئله به‌ویژه تشخیص نقص این دو در بیماران دارای ضایعات لوب فرونتال طراحی شد. شکل اصلی این آزمون تشکیل شده است از یک تخت چوبی سه میل با طول‌های متفاوت و دو مهره با رنگ‌های متفاوت. مهره‌ها را در حالت پیش‌فرض قرار می‌دهیم و سپس از آزمودنی می‌خواهیم مطابق با الگویی که مقابل آن‌ها قرار می‌گیرد مهره‌ها را یکی‌بکی آن قدر در میله‌ها جابجا کنند تا مطابق شکل الگو بشود. ۴۴

صحبت شد و در مورد حفظ کامل اطلاعات و رعایت کامل امر رازداری در تمامی اطلاعات آن‌ها به آن‌ها اطمینان خاطر داده شد و رضایت‌کتبی از آن‌ها گرفته شد. در جلسه اول از هر دو گروه آزمون‌های کارت ویسکانسین، برج لندن و زمان واکنش ساده تشخیصی و انتخابی به صورت دیداری و شنیداری گرفته شد و بدین نحو اطلاعات پیش‌آزمون به دست آمد. برنامه مداخله تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای با جریان مستقیم (tDCS) با شدت جریان ۲ میلی‌آمپر طی ۱۰ جلسه ۲۰ دقیقه‌ای به صورت پنج روز در هفتة به مدت دو هفتة بر گروه آزمایش اعمال شد و برای گروه شم همین برنامه با تفاوت اینکه هر جلسه تنها ۳۰ ثانیه تحریک را دریافت کردند سپس جریان خاموش شد بدون اینکه آن‌ها خود از این موضوع اطلاع داشته باشند اجرا شد. اندازه سر آزمودنی‌ها بر اساس سیستم بین‌المللی ۲۰-۱۰ برای پیدا کردن نقاط مدنظر اندازه‌گیری شد در این مداخله نقطه F3 منطقه پیش‌پیشانی خلفی جانبی چپ به عنوان آند و نقطه FP2 به عنوان کاتد انتخاب و تحریک اجرا شد (садات سیدی و بافاده قرامملکی، ۱۳۹۶). به دلیل تأثیراتی که برخی موارد بر نتیجه تحریک tDCS می‌تواند داشته باشد قبل از هر جلسه از اینکه آزمودنی مواد کافی‌نی دار از جمله قهقهه و غیره مصرف نکرده باشد و تمرینات بدنی انجام نداده باشد و خواب کافی داشته باشد و خواب آلوده نباشد اطمینان حاصل می‌شد. سپس با پایان یافتن برنامه مداخله‌ای مجدد آزمون‌های کارت‌های ویسکانسین برج لندن و زمان واکنش از تمامی آزمودنی‌ها گرفته شد. در نهایت نیز بعد از یک ماه از مرحله پس آزمون جهت اطمینان از ثبات تأثیر تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای مغز با جریان مستقیم، آزمون‌ها مجدداً اخذ گردید تا اطلاعات مرحله پیگیری به دست آید و نتایج موردنرسی و مقایسه قرار گیرد.

در بخش اول تحلیل داده‌ها در این پژوهش، از نرم‌افزار SPSS برای توصیف مشخصات جمعیت شناختی پاسخ‌دهندگان در قالب جداول توزیع فراوانی و نمودارها استفاده شده است. در بخش دوم که مربوط به آمار استنباطی است، جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از تحلیل کوواریانس با

دیداری با ارائه دو محرک دایره سفید و قرمز آزمودنی باید به محض دیدن دایره سفید کلید را فشار می‌داد و در ارائه دایره قرمز در صفحه پاسخی نمی‌داد و در واکنش تشخیصی با محرک شنیداری آزمودنی باید دو صوت ۵۰۰ هرتز و ۲۵۰ هرتز را از یکدیگر تشخیص تنها به صوت ۲۵۰ هرتز پاسخ می‌داد. در سنجش زمان واکنش انتخابی با محرک دیداری آزمودنی با دست راست به صورت اول دایره سفید و با دست چپ به محرک دوم دایره قرمز پاسخ می‌داد و در ارائه محرک شنیداری نیز با ارائه محرک اول ۲۵۰ هرتز با دست راست و با ارائه دوم ۵۰۰ هرتز با دست چپ کلید را فشار می‌داد.

مهم‌ترین ابزار این پژوهش، یکی از انواع دستگاه‌های نوروتراپی^۱ شرکت مدیناطب گستر است که به‌وسیله آن تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای با جریان مستقیم (tDCS) انجام شد که با استفاده از دو الکترود آند به عنوان قطب مثبت و تحریک‌کننده و کاتد به عنوان قطب منفی و بازدارنده و مهارکننده جریان با شدت یک‌دهم تا ۰.۲ میلی‌آمپر را از پوست سر و جمجمه عبور داده و قشر مغز را تحت تأثیر قرار می‌دهد و با کالاه مخصوص آن‌ها را ثابت در نقطه دلخواه قرار داده و نگه می‌دارد سپس آزمونگر با توجه به شدت جریان و مدت زمان انتخابی و تعداد جلسه مدنظر خود دستگاه را تنظیم و مداخله را شروع می‌کند این دستگاه با باطری قابل شارژ کار می‌کند و با توجه به شدت جریان پایینی که عبور می‌دهد کاملاً بی‌خطر است. مارک دستگاه استفاده شده در این پژوهش neurostim² ساخته شده توسط شرکت مدینا طب بود.

در این پژوهش، بعد از صحبت و بررسی سوابق بیماری و مصرف الكل و دخانیات افراد داوطلب از بین دانشجویان دانشگاه پیام نور تهران-جنوب و اطمینان از نبود هرگونه سابقه بیماری جسمی و روانی ۳۰ نفر وارد پژوهش شدند. افراد نمونه به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و شم به عنوان گروه کنترل در پژوهش قرار گرفتند. قبل از اجرای جلسات توضیحی درباره روند انجام آزمایش، دستگاه، نحوه کار با آن، بی‌ضرر بودن و عوارض احتمالی با آزمودنی‌ها

پیشفرض های آزمون کوواریانس با اندازه گیری های مکرر، شامل بررسی توزیع داده ها، همگنی شیب های رگرسیون و همگنی وایرانس ها برای هر یک از فرضیات پژوهش بررسی شد و مشاهده گردید که براساس نسبت چولگی و کشیدگی، توزیع داده ها نرمال است و شرط همگنی شیب های رگرسیون و وایرانس ها نیز برقرار است ($Sig < 0.05$). بعد از برقراری این پیشفرض ها، نتایج آزمون تبیین گردید.

اندازه‌گیری‌های مکرر^۱ استفاده شد. همچنین داده‌های جمع‌آوری‌شده از طریق نرم‌افزار SPSS29 مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته‌های پژوهش

در این پژوهش ۱۷ نفر زن و ۱۳ نفر مرد میانگین سنی ۲۵/۶ سال انحراف استاندارد ۲/۹۶ سال در دو گروه آزمایش و شم قرار گرفتند. قبل از جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات،

جدول ۱. نتایج تحلیل کوواریانس یا اندازه‌گیری مکرر گروه‌های آزمایش و شم- انعطاف پذیری

مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معنی داری
۸۷/۵۹۶	۱	۸۷/۵۹۶	۷۱/۸۹۴	۰/۰۰۰
۴۹۰/۸۷۴	۱	۴۹۰/۸۷۴	۶۵/۲۲۴	۰/۰۰۰
۴۳۷/۵۰۲	۱	۴۳۷/۵۰۲	۱۰/۶۹۷	۰/۰۰۳
۶۹۱/۹۲۲	۱	۶۹۱/۹۲۲	۱۸/۴۲۷	۰/۰۰۰
۵۲/۸۹۸	۱	۵۸/۸۹۸	۸/۸۸۵	۰/۰۰۶

براساس جدول ۱ تفاوت بین گروههای آزمایش و شم در «انعطاف‌بندی» کاملاً معنادار است ($p < 0.05$).^{sig}

جدول ۲. لامدای ویلکز - تحلیل کوواریانس چندمتغیری پس آزمایش و پیگیری - انعطاف‌پذیری

مقدار	F	فرضیه	خطای استاندارد	سطح معنی داری	اندازه اثر
تعداد طبقات	.۰/۹۲۹	۲/۰۴۸	۲۷	.۰/۱۶۴	.۰/۰۷۱
خطای درجا ماندگی	.۱/۰۰۰	.۰/۰۰۰	۲۷		.۰/۰۰۰
پاسخ درست	.۰/۹۵۳	۱/۳۴۲	۲۷	.۰/۲۵۷	.۰/۰۴۷
سایر خطاهای	.۰/۷۴۹	۹/۰۳۳	۲۷	.۰/۰۰۶	.۰/۲۵۱
پاسخ سطح مفهومی	.۰/۹۸۶	.۰/۳۸۶	۲۷	.۰/۵۴۰	.۰/۰۱۴

مراحل پس آزمایش و پیگیری فقط برای این متغیر از «انعطاف‌پذیر»، معنادار است.

براساس جدول ۲ سطح معناداری همهٔ متغیرها بهجز «سایر خطاهای بزرگ‌تر از ۰/۰۵» است؛ بنابراین تفاوت بین

جدول ۳. آزمون تعدیل بونفرونی - مقایسه‌های زوجی - انعطاف‌پذیری

سطح معناداری	خطای استاندارد	میانگین تفاوت‌ها	
۰/۰۰۰	۰/۲۹۵	۲/۰۵۴	آزمایش/شم
۰/۱۶۴	۰/۰۷۰	۰/۱۰۰	پس آزمون/پیگیری
۰/۰۰۰	۰/۷۳۰	-۵/۸۱۳	آزمایش/شم
۱/۰۰۰	۰/۱۶۱	۰/۰۰۱	پس آزمون/پیگیری
۰/۰۰۳	۱/۸۵۵	۶/۰۶۷	آزمایش/شم
۰/۲۵۷	۰/۴۸۹	۰/۵۶۷	پس آزمون/پیگیری
۰/۰۰۰	۱/۶۰۶	-۶/۸۹۵	آزمایش/شم

۰/۰۰۶	۰/۴۹۹	-۱/۵۰۰	پس آزمون/پیگیری
۰/۰۰۶	۰/۶۳۰	۱/۸۷۹	آزمایش/شم
۰/۵۴۰	۰/۱۰۷	-۰/۰۶۷	پاسخ سطح مفهومی پس آزمون/پیگیری

براساس جدول ۳ تفاوت بین گروه‌های آزمایش و شم طی مراحل پژوهش در «انعطاف‌پذیری» کاملاً معنادار است.

جدول ۴. نتایج تحلیل کوواریانس با اندازه‌گیری مکرر گروه‌های آزمایش و شم - حل مسئله

سطح معنی‌داری	F	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجدورات	
۰/۰۰۰	۶۶/۰۵۵	۱۴۲۷/۹۹/۹۴۰	۱	۱۴۲۷/۹۹/۹۴۰	زمان کل
۰/۰۰۰	۲۴/۸۴۳	۲۵۹۶۳۲/۷۹۸	۱	۲۵۹۶۳۲/۷۹۸	زمان تأخیر
۰/۰۰۰	۸۶/۵۴۲	۴۸۵۵۲۲/۹۷۵	۱	۴۸۵۵۲۲/۹۷۵	زمان آزمایش
۰/۰۰۰	۲۸/۹۹۶	۳۱۰/۹۱۷	۱	۳۱۰/۹۱۷	نتیجه کلی
۰/۰۰۰	۲۶/۴۴۰	۱۶۶۲/۸۳۱	۱	۱۶۶۲/۸۳۱	خطا

براساس جدول ۴ تفاوت بین گروه‌های آزمایش و شم در «حل مسئله» کاملاً معنادار است ($.0/05 < \text{sig}$).

جدول ۵. لامبادای ویکز - تحلیل کوواریانس چندمتغیری پس آزمایش و پیگیری - حل مسئله

اندازه اثر	سطح معنی‌داری	خطای استاندارد	df	F	مقدار	
۰/۰۴۹	۰/۳۷۹	۲۷	۱	۰/۸۰۲	۰/۹۷۱	زمان کل
۰/۰۰۲	۰/۸۱۹	۲۷	۱	۰/۰۵۳	۰/۹۹۸	زمان تأخیر
۰/۰۳۲	۰/۳۵۲	۲۷	۱	۰/۸۹۶	۰/۹۶۸	زمان آزمایش
۰/۰۶۵	۰/۱۸۱	۲۷	۱	۱/۸۸۳	۰/۹۳۵	نتیجه کلی
۰/۰۶۲	۰/۱۹۳	۲۷	۱	۱/۷۷۸	۰/۹۳۸	خطا

براساس اطلاعات جدول ۵ تفاوت بین مراحل پس آزمایش و پیگیری در «حل مسئله» معنادار نیست ($.0/05 > \text{sig}$).

جدول ۶. آزمون تعديل بونفرونی - مقایسه‌های زوجی - حل مسئله

سطح معناداری	خطای استاندارد	میانگین تفاوت‌ها		
۰/۰۰۰	۳۹/۱۷۱	-۳۱۸/۳۵۵	آزمایش.شم	زمان کل
۰/۳۷۹	۷/۸۱۸	-۷/۰۰۰	پس آزمون.پیگیری	
۰/۰۰۰	۲۷/۱۱	-۱۳۵/۶۲۵	آزمایش.شم	زمان تأخیر
۰/۸۱۹	۳/۶۰۷	۰/۸۳۳	پس آزمون.پیگیری	
۰/۰۰۰	۱۹/۸۰۸	-۱۸۴/۲۶۸	آزمایش.شم	زمان آزمایش
۰/۳۵۲	۴/۷۵۴	-۴/۵۰۰	پس آزمون.پیگیری	
۰/۰۰۱	۰/۸۴۶	۴/۵۵۷	آزمایش.شم	نتیجه کلی
۰/۱۸۱	۰/۱۹۴	۰/۲۶۷	پس آزمون.پیگیری	
۰/۰۰۰	۲/۰۴۸	-۱۰/۵۳۰	آزمایش.شم	
۰/۱۹۳	۰/۴۵۰	-۰/۶۰۰	پس آزمون.پیگیری	خطا

براساس جدول ۶ تفاوت بین گروه‌های آزمایش و شم طی مراحل پژوهش در «حل مسئله» کاملاً معنادار است.

جدول ۷. نتایج تحلیل کوواریانس با اندازه‌گیری مکرر گروه‌های آزمایش و شم- سرعت پردازش

سطح معنی‌داری	F	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	
.۰۰۰	۵۵/۱۴۰	۳۷۲/۲۱/۷۳۴	۱	۳۷۲۰/۲۱/۷۳۴	دیداری ساده
.۰۰۰	۹۱/۰۰۱	۶۱۸۷۸۸/۳۳۸	۱	۶۱۸۷۸۸/۳۳۸	شنیداری ساده
.۰۰۰	۵۰/۲۵۸	۶۱۵۸۰/۲/۹۱۰	۱	۶۱۵۸۰/۲/۹۱۰	دیداری تشخیصی
.۰۰۰	۹۶/۱۵۴	۶۵۸۸۱۳/۱۲۵	۱	۶۵۸۸۱۳/۱۲۵	شنیداری تشخیصی
.۰۰۰	۷۴/۳۳۰	۵۴۰۰۸۷/۶۴۹	۱	۵۴۰۰۸۷/۶۴۹	دیداری انتخابی
.۰۰۰	۶۶/۲۵۴	۱۰۰۴۱۲۵/۹۸۷	۱	۱۰۰۴۱۲۵/۹۸۷	شنیداری انتخابی

براساس جدول ۷ تفاوت بین گروه‌های آزمایش و شم در «سرعت پردازش» کاملاً معنادار است ($p < 0.05$).

جدول ۸. لامبای ویلکز - تحلیل کوواریانس چندمتغیری پس آزمایش و پیگیری سرعت پردازش

اندازه اثر	سطح معنی‌داری	خطای استاندارد	فرضیه df	F	مقدار
.۰/۰۹۳	.۰/۱۰۸	۲۷	۱	۲/۷۵۷	دیداری ساده
.۰/۱۰۱	.۰/۰۹۳	۲۷	۱	۳/۰۲۶	شنیداری ساده
.۰/۱۲	.۰/۵۶۶	۲۷	۱	.۰/۳۳۸	دیداری تشخیصی
.۰/۰۲۱	.۰/۴۵۵	۲۷	۱	.۰/۵۷۴	شنیداری تشخیصی
.۰/۰۲۶	.۰/۴۰۵	۲۷	۱	.۰/۷۱۵	دیداری انتخابی
.۰/۰۷۶	.۰/۱۴۸	۲۷	۱	۲/۲۱۵	شنیداری انتخابی

براساس جدول ۸ تفاوت بین مراحل پس آزمایش و پیگیری در «سرعت پردازش» معنادار نیست ($p > 0.05$).

جدول ۹. آزمون تعديل بونفرونی - مقایسه‌های زوجی- سرعت پردازش (آزمون زمان واکنش)

سطح معناداری	خطای استاندارد	میانگین تفاوت‌ها	
.۰۰۰	۲۱/۲۱۰	-۱۵۷/۴۹۹	آزمایش.شم
.۰/۱۰۸	۳/۴۵۳	۵/۷۳۳	پس آزمون.پیگیری
.۰۰۰	۲۱/۲۲۳	-۲۰۳/۴۰۸	آزمایش.شم
.۰/۰۹۳	۲/۷۷۹	-۴/۸۲۳	پس آزمون.پیگیری
.۰۰۰	۲۸/۶۲۴	-۲۰۲/۹۲۱	آزمایش.شم
.۰/۵۶۶	۲/۰۰۶	-۱/۱۶۷	پس آزمون.پیگیری
.۰۰۰	۲۱/۳۷۷	-۲۰۹/۶۱۵	آزمایش.شم
.۰/۴۵۵	۱/۲۷۶	-۰/۹۶۷	پس آزمون.پیگیری
.۰۰۰	۲۲/۰۲۵	-۱۸۹/۸۸۷	آزمایش.شم
.۰/۴۰۵	۳/۲۳۲	۲/۷۳۳	پس آزمون.پیگیری
.۰۰۰	۳۱/۹۵۲	-۲۶۰/۲۷۰	آزمایش.شم
.۰/۱۴۸	۵/۳۵۲	-۷/۹۶۷	پس آزمون.پیگیری

دانشآموز انجام شد و نتایج نشان داد که tDCS تأثیر مثبتی بر توجه و انعطاف‌پذیری آن‌ها دارد. همچنین در مطالعه مهرولی، آتش‌افروز و امیدیان (۱۴۰۲) بر اساس پژوهشی که بر روی کودکان دارای اختلال یادگیری خاص بهمنظور مقایسه تأثیر دو روش تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای با جریان مستقیم و برنامه یکپارچگی حسی - حرکتی بر انعطاف‌پذیری شناختی انجام دادند به این نتیجه دست یافتند که روش tDCS تأثیر بیشتری بر افزایش انعطاف‌پذیری شناختی دارد. با توجه به نتایج پژوهش‌هایی که تبیین شد و نتایجی که از پژوهش حاضر به دست آمده است می‌توان اظهار داشت که زمانی که ناحیه F3 مغز را با استفاده از دستگاه tDCS تحریک می‌شود جریان خونی و میزان گلوکز و اکسیژن رسانی به این ناحیه افزایش می‌یابد و همچنین افزایش سطح فعالیت نورون‌های مغز و به دنبال آن افزایش میزان انتقال دهنده‌های عصبی همچون دوپامین را در پی دارد که این موضوع موجب بهبود عملکردی‌های شناختی مانند انعطاف‌پذیری شناختی می‌شود مداخله‌ای که در این پژوهش انجام گرفت و بهبود مؤلفه‌ها در آزمون دسته‌بندی کارت‌های ویسکانسین در پس‌آزمون مشاهده گردید که گویای تأثیر مثبت روش تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای با جریان مستقیم (tDCS) بر انعطاف‌پذیری شناختی است.

تحریک فرا جمجمه‌ای مغز با جریان مستقیم (TDCS) بر حل مسئله نیز تأثیر می‌گذارد. نتایج بیانگر ثبات این تأثیرگذاری در مرحله پیگیری آزمایش است. این نتایج نشان می‌دهد که تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای با جریان مستقیم نقطه F3 موجب عملکرد بهتر در آزمون برج لندن و درنتیجه بهبود قدرت حل مسئله در افراد می‌شود. نیومن و همکاران (۲۰۰۳) در پژوهشی از آزمودنی‌ها در حین انجام آزمون برج لندن تصاویر fMRI گرفتند و دریافتند که در زمان انجام تکلیف قسمت قشر پیشانی فعالیت دارد. بنابراین زمانی که نقطه F3 تحریک می‌شود باعث افزایش خون‌رسانی و اکسیژن و گلوکز در این ناحیه شده و نوروترونسمیترها نیز افزایش می‌یابند که این منجر به تسهیل فرایندهای یادگیری می‌شود. نتایج این پژوهش

براساس جدول ۹ تفاوت بین گروه‌های آزمایش و شم طی مراحل پژوهش در «سرعت پردازش» کاملاً معنادار است.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

با توجه به یافته‌های پژوهش، تحریک فرا جمجمه‌ای مغز با جریان مستقیم (TDCS) بر انعطاف‌پذیری شناختی دانشجویان تأثیر می‌گذارد. نتایج بیانگر ثبات این تأثیرگذاری در مرحله پیگیری آزمایش است. قابل ذکر است تحریک ناحیه F3 توسط دستگاه tDCS باعث بهبود عملکرد در تمامی مؤلفه‌های مربوط به متغیر انعطاف‌پذیری شناختی می‌شود؛ بنابراین tDCS موجب بالا رفتن مؤلفه‌های تعداد طبقات، پاسخ درست، پاسخ سطح مفهومی و پایین آمدن خطای در جاماندگی، پاسخ نادرست، کل کوشش، سایر خطاهای، زمان اجرای آزمون و تعداد کوشش برای تکمیل الگوی اول و شکست در حفظ یک توالی شده است. نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش‌های سلیمانی و کاظمی منیر (۱۳۹۹)، نوذری، نجاتی و میرزاپیان (۱۳۹۸)، روح‌الامینی، سلیمانی و واقف (۱۳۹۷) مهرولی، آتش‌افروز و امیدیان (۱۴۰۲) همسو است. به علاوه نتایج پژوهش صالحی نژاد، وثوق و نجاتی (۲۰۲۲) نشان‌دهنده افزایش انعطاف‌پذیری شناختی بر اثر تحریک tDCS همین ناحیه DLPFC بود. در تمامی این پژوهش‌ها تغییراتی مثبت در مؤلفه انعطاف‌پذیری شناختی در اثر تحریک الکتریکی ناحیه DLPFC و نقطه F3 ثبت شده است که نشان‌دهنده نقش این ناحیه در مؤلفه‌های شناختی است. در پژوهشی که اورکی، فرجی، زارع و نجاتی (۱۳۹۶) بر روی افراد مبتلا به ADHD انجام دادند نقطه F3 را آند و نقطه F4 را کاتند در نظر گرفتند و تغییری در متغیر انعطاف‌پذیری شناختی پدید نیامد که نتیجه ناهمسو با پژوهش حاضر است اما با تغییر محل قرارگیری کاتند نقطه F3 آند و FP2 کاتند انعطاف‌پذیری شناختی افزایش یافت که همسو با نتایج حاضر است. در پژوهش روح‌الامینی، سلیمانی و واقف (۱۳۹۷)، تأثیر آزمون tDCS بر توجه انتخابی و انعطاف‌پذیری شناختی دانش‌آموzan با اختلال یادگیری خاص خواندن مورد بررسی قرار گرفت. ازمون با ۲۰

و دوستان (۱۳۹۶) نیز این تأثیرات در افراد ورزشکار بررسی کردند و به نتیجه مثبتی دست پیدا کردند براساس پژوهش هوروٹ و همکاران (۲۰۱۶) tDCS تأثیری بر زمان واکنش ندارد که ناهمسو با نتایج به دست آمده است. طبق تحقیقات تحریک آندی tDCS باعث افزایش جریان خون مغز در ناحیه تحریک شده RCBF و همچنین افزایش نوروتربوسیمیترهایی مانند دوپامین سرتونین و استیل کولین و کاهش گابا می‌شود. درواقع این تحریک موجب کاهش بازداری درون قشری و افزایش تسهیل قشری می‌شود. همچنین تحریک ناحیه DLPFC باعث افزایش فعالیت سلول‌های مغزی و آزاد شدن فاکتورهای نوتروفیک می‌شود که نوتروفین‌ها شبکه‌های سیناپسی و درنتیجه اتصالات مغزی را افزایش می‌دهند که موجب افزایش سرعت پردازش و عملکردهای شناختی می‌شود.

در پژوهش‌های آتی، می‌توان به موارد زیر توجه ویژه داشت: بررسی تأثیرات طولانی‌مدت tDCS بر انعطاف‌پذیری شناختی، حل مسئله و سرعت پردازش مغز در دانشجویان و افراد دیگر، به منظور بررسی نحوه پایداری و تأثیرات بلندمدت تحریک. ارزیابی تأثیر ترکیب تحریک جریان مستقیم درون‌جمجمه‌ای با روش‌های دیگر تحریک مغزی یا مداخلات شناختی دیگر بر عملکرد شناختی، به منظور بررسی اثرات تقویت‌کننده یا تضعیف‌کننده این ترکیب‌ها.

منابع

آقاجانی، س.، طاهری فرد، م.، علیزاده گورادال، ج. (۱۳۹۷). اثربخشی تحریک الکتریکی فراجمجمه‌ای (tDCS) بر بهبود کارکردهای شناختی و حل مسئله در دانش آموزان. *مجله روانشناسی مدرسه*، زمستان ۱۳۹۷.

اورکی، م.، فرجی، ر.، زارع، ح.، نجاتی، و. (۱۳۹۶). اثربخشی تحریک فراجمجمه‌ای با استفاده از جریان مستقیم الکتریکی (tDCS) بر کارکردهای اجرایی بازماندگان (PTSD) جنگی مبتلا به اختلال استرس پس آسیبی. (F3) *فصلنامه علمی پژوهشی عصب روان‌شناسی*، زمستان ۱۳۹۶.

تیمورپور، سپیده و محمودی، حدیثه (۱۳۹۴). مؤلفه‌ها و مراحل اجرای برنامه فلسفی برای کودکان، سومین کنفرانس بین‌المللی روان‌شناسی و علوم اجتماعی، تهران.

همسو با پژوهش‌های آقاجانی، طاهری فرد و علیزاده (۱۳۹۷) سالوی، بیمن، بیکسون و همکاران (۲۰۲۰) واله، باجو و آریزا (۲۰۲۰) دی برناردی لوفت، زیوگا، بانیسی و همکاران (۲۰۱۷) دبارانتس و همکاران (۲۰۱۹) میگراد، کلزاتو و هامل (۲۰۱۵) داکری، ونگ، بیربامر و همکاران (۲۰۰۹) است و با نتایج تحقیق اورکی، فرجی، زارع و نجاتی (۱۳۹۶) ناهمسو است. در پژوهشی که نجاتی، صالحی نژاد و نیچه (۲۰۱۸) انجام دادند تأثیر بیشتر ناحیه IDLPFC به عنوان آند و rOFC به عنوان کاتد در حل مسئله و برنامه‌ریزی را نشان دادند. متوكی، سلاو و لاویدور (۲۰۱۲) نیز در پژوهش خود تأثیر تحریک آندال tDCS روی پیشانی چپ و مؤلفه‌های کترل شناختی حل مسئله را بررسی کردند. نتایج نشان داد tDCS به طور قابل توجهی تشخیص راه حل برای مشکلات دشوار را افزایش می‌دهد. به علاوه میگراد، کلزاتو و هامل (۲۰۱۵) به بررسی تأثیر tDCS بر تفکر خلاق که برای حل مسئله به کار می‌رود پرداختند. در جلساتی شرکت کنندگان تحت تحریک دوطرفه DLPFC و ppc قرار گرفتند که نتایج نشان دهنده افزایش توانایی حل مسئله از طریق تحریک tDCS بر DLPFC چپ و ppc است. درنتیجه بر اساس پژوهش‌هایی که انجام پذیرفته و نتایجی که حاصل شد با تحریک ناحیه F3 مغز تحریک‌پذیری نورون‌های این قسمت بالا رفته و قدرت حل مسئله که مربوط به همین ناحیه می‌شود را به طور قابل توجهی افزایش داده است.

درنهایت با توجه به یافته‌های پژوهش تأثیر تحریک فراجمجمه‌ای مغز با جریان مستقیم (TDCS) بر سرعت پردازش دانشجویان تأیید می‌گردد. نتایج بیانگر ثبات این تأثیرگذاری در مرحله پیگیری آزمایش است. این یافته‌ها همso با پژوهش‌های انجام گرفته توسعه جهانی، ناصحی، تهرانی دوست و همکاران (۱۴۰۱) فیض امامی‌پور، حسن ابهریان و همکاران (۲۰۲۰) سلیمانی و کاظمی منیر (۱۳۹۹) نوذری، نجاتی و میرزاییان (۱۳۹۸) واقف، قرامکی و سلطانی (۱۳۹۸) نرماسیری، اشرفی، رستمی و همکاران (۱۳۹۶) زمانی و دوستان (۱۳۹۶) است. بوگیو و همکاران (۲۰۰۷) تأثیر tDCS بر کاهش زمان واکنش افراد مبتلا به سکته را در پژوهش خود نشان دادند. بررسی‌های زمانی

- Pathways Linking the Big Five to Psychological Distress: Exploring the Mediating Roles of Stress Mindset and Coping Flexibility. *Journal of Clinical Medicine*, 11(9). <https://doi.org/10.3390/jcm11092272>
- Debarnot, U., Schlatter S., Guillot, A. (2019). Early stimulation of the left posterior parietal cortex promotes representation change in problem solving. *Scientific Reports*, 16523
- Di Bernardi Luft, C., Zioga, I., Banissy, M. J., & Bhattacharya, J. (2017). Relaxing learned constraints through cathodal tDCS on the left dorsolateral prefrontal cortex. *Scientific Reports*, 7(1), 1–8. <https://doi.org/10.1038/s41598-017-03022-2>
- Dockery, C. A., Hueckel-Weng, R., Birbaumer, N., & Plewnia, C. (2009). Enhancement of planning ability by transcranial direct current stimulation. *Journal of Neuroscience*, 29(22), 7271–7277. <https://doi.org/10.1523/JNEUROSCI.0065-09.2009>
- Feiz, P., Emamipour, S., Hassani-Abharian, P., & ... (2020). Comparing Cup Stacking and Transcranial Direct Current Stimulation on Working Memory and Processing Speed. ... *Journal of Learning & ...*, 3(11), 61–68. <https://doi.org/10.22034/iepa.2021.247006.1206>
- Horvath, J. C., Caeter, O., Forte, JD. (2016). No significant effect of transcranial direct current stimulation found on simple motor reaction time comparing 15 different stimulation protocols. *Neuropsychologia*, volume 91
- Ibbotson, P. (2023). The Development of Executive Function: Mechanisms of Change and Functional Pressures. *Journal of Cognition and Development*, 24(2), 172–190.
- جهانی، م.، ناصحی، م.، تهرانی دوست، م.، حریرچیان، م.ح.، زرین دست، م.ر. (۱۴۰۱). بررسی اثربخشی آندی تحریک الکتریکی مستقیم قشری مغز (tDCS) بر عملکرد توجه پایدار و سرعت واکنش در بیماران مبتلا به متلیپ (MS) اسکلروزیس. روح‌الامینی، ش.، سلیمانی، م.، واقف، ل. (۱۳۹۷). اثربخشی تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای مغز (tDCS) بر توجه انتخابی و انعطاف‌پذیری شناختی دانش آموzan با اختلال خاص خواندن. مجله ناتوانی‌های یادگیری، پاییز ۱۳۹۷ زمانی، گ.، دوستان، م. (۱۳۹۶). تأثیر تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای مغز بر حافظه کاری و زمان واکنش دختران ورزشکار. فصلنامه علمی پژوهشی عصب روانشناسی. سلیمانی، م.، کاظمی منیر، ن. (۱۳۹۹). اثربخشی تحریک الکتریکی مستقیم فرا جمجمه‌ای مغز بر افزایش انعطاف‌پذیری شناختی و سرعت پردازش کدکان با نارسایی توجه/فرون کنشی. فصلنامه روانشناسی تربیتی، پاییز ۱۳۹۹
- مهرولی، ف.، آتش‌افروز، ع.، امیدیان، م. (۱۴۰۲). مقایسه اثربخشی تحریک فرا جمجمه‌ای مغز با استفاده از جریان الکتریکی مستقیم و برنامه یکپارچگی حسی حرکتی بر کارکردهای اجرایی (انعطاف‌پذیری شناختی و بازداری پاسخ) دانش آموzan دارای اختلال یادگیری خاص. نرم‌افزاری، ع. اشرفی، ح. رستمی، ز. باقری، فر، ع. همتی راد، گ. (۱۳۹۶). اثربخشی تحریک الکتریکی فرا قشری مغز بر بهبود سرعت پردازش شناختی توجه در افراد مبتلا به بیش فعالی و نقص توجه.
- نودری، م.، نجاتی، و.، میرزاپیان، ب. (۱۳۹۸). اثربخشی تحریک الکتریکی مغز بر کارکردهای اجرایی و کاهش علائم افراد دچار اختلال افسردگی.
- واقف، ل.، بافنده قرامملکی، ح.، سلطانی مارگانی، ف. (۱۳۹۸). اثربخشی تحریک الکتریکی فرا جمجمه‌ای مغز بر زمان واکنش و تصمیم‌گیری پرخطر در افراد مبتلا به افسردگی.
- Boggio, P. S., Nunes, A., Rigonatti, S. P., Nitsche, M. A., Pascual-leone, A., & Fregni, F. (2007). Repeated sessions of noninvasive brain DC stimulation is associated with motor function improvement in stroke patients. *Restor Neurol Neurosci*, 25(2), 123-129
- Chen, L., Qu, L., & Hong, R. Y. (2022).

- Salvi, C., Beeman, M., Bikson, M., McKinley, R., & Grafman, J. (2020). TDCS to the right anterior temporal lobe facilitates insight problem-solving. *Scientific reports*, 10(1), 946.
- Salehinejad, M. A., Vosough, Y., & Nejati, V. (2022). The Impact of Bilateral Anodal tDCS over Left and Right DLPFC on Executive Functions in Children with ADHD. *Brain Sciences*, 12(8).
<https://doi.org/10.3390/brainsci12081098>
- Soyata, A. Z., Aksu, S., Woods, A. J., İşçen, P., Saçar, K. T., & Karamürsel, S. (2019). Effect of transcranial direct current stimulation on decision making and cognitive flexibility in gambling disorder. *European Archives of Psychiatry and Clinical Neuroscience*, 269(3), 275–284.
<https://doi.org/10.1007/s00406-018-0948-5>
- Strand, R., Kovacic, Z., Funtowicz, S., Benini, L. & Jesus, A. (2022). Exiting the Anthropocene? Exploring fundamental change in our relationship with nature. *European Environment Agency, Briefing*, (24), (2022).
- Valle, TM., Bajo, MT., Gomez-Ariza, CJ. (2020). Cathodal transcranial direct current stimulation over the right dorsolateral prefrontal cortex cancels out the cost of selective retrieval on subsequent analogical reasoning. *Neuropsychologia*, Volume 141. 107431
- Wheatley, G.H. (1984). Problem solving in School Mathematics (MEPS Technical Report 84.01). West Lafayette, IN: Purdue University, *School Mathematics and Science Center*.
- Wong, C. H. Y., Liu, J., Lee, T. M. C., Tao, J., Wong, A. W. K., Chau, B. K. H., Chen, L., & Chan, C. C. H. (2021). <https://doi.org/10.1080/15248372.2022.2160719>
- Metuki, N., Sela, T., Lavidor, M. (2012). Enhancing cognitive control components of insight problems solving by anodal tDCS of the left dorsolateral prefrontal cortex. *Brain Stimulation*. Volume 5, Issue 2, April 2012.
- Mezzacappa, E. (2016). Executive function. The Curated Reference Collection in Neuroscience and Biobehavioral Psychology, 18(3), 142–150.
<https://doi.org/10.1016/B978-0-12-809324-5.06001-6>
- Monsoon, A. D., Preece, D. A., & Becerra, R. (2022). Control and acceptance beliefs about emotions: associations with psychological distress and the mediating role of emotion regulation flexibility. *Australian Psychologist*, 57(4), 236–248.
<https://doi.org/10.1080/00050067.2022.2089542>
- Nejati, V ‘Salehinejad. M.A ‘nitche. M ‘ (2018) ‘Interaction of the left Dorsolateral Prefrontal Cortex and Right Orbitofrontal cortex in Hot and Cold Executive Function: Evidence from Transcranial Direct Current Stimulation ‘Neruroscience t369 109-123
- Newman, SD., Carpenter, PA., Varma, S. Just, MA., (2003). Frontal and parietal participation in problem solving in the tower of london : fMRI and computational modeling of planning and high-level perception. *Neuropsychologia*. Volume 41, Issue 12.
- Reinhart, R. M., Cosman, J. D., Fukuda, K., & Woodman, G. F. (2017). Using transcranial direct-current stimulation (tDCS) to understand cognitive processing. *Attention, Perception, & Psychophysics*, 79, 3-23

NeuroImage Fronto-cerebellar connectivity mediating cognitive processing speed ☆. *NeuroImage*, 226(July 2020), 117556. <https://doi.org/10.1016/j.neuroimage.2020.117556>

Zmigrod, SH., Colzato, LS., Hommel, B. (2015). Stimulating Creativity: Modulation of Convergent and Divergent Thinking by Transcranial direct Current Stimulation, *Creativity Research Journal*, 27:4, 353-360, DOI: 10.1080/10400419.2015.1087280